

[Valdemar Sørensen.]

efterfølgende Tid, saa udgør de 600—700 Lejligheder dog ikke mere end 3—4 pCt. af det samlede Lejlighedsbyggeri i Landet paa 1 Aar. Naar vi nu sætter Beløbet op til 5 Mill. Kr., forøger vi Muligheden for Byggeriet fra 600 til 1 000 Huse; men under normale Forhold bruger vi her i Landet 18 000—20 000 Lejligheder om Aaret, saa ærede Medlemmer vil se, at man af Glæde over den Interesse, der her har vist sig, let kommer til at overvurdere, hvad dette Byggeri i Virkeligheden betyder for hele Boligsituationen.

Jeg kommer ved at tænke paa dette ind paa de samme Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde gældende. Jeg tror, at man kommer til at udfolde ganske anderledes Kraftanstrengelser, hvis Lovgivningsmagten med Virkning vil bekæmpe den Boligsituation, som hænger over Hovedet paa Befolkningen i Landets Byer, navnlig her i Hovedstaden. Jeg er fuldt ud enig med det ærede Medlem i hans Bemærkninger om Saneringsbyggeriet her i Byen — det gælder begge de stor-københavnske Kommuner København og Frederiksberg. Men jeg synes navnlig, at jeg ved denne Lejlighed vil have Lov til at pege paa den Komædie, som fandt Sted, umiddelbart før Regeringens Forbud mod Nedrivning kom, hvor man saa, at de Folk, der var interesserede i Nedbrydningen i Saneringskvarteret, et Par Aftener i Forvejen styrtede til og forøgede Tempoet i Nedbrydningen for at faa begyndt over saa stort et Areal som muligt.

Det er der ikke noget at sige til ud fra de private erhvervsdrivendes Synspunkt, det er ikke dem, jeg sigter paa her. Men Regeringens Nedrivningsforbud kom jo slet ikke bag paa de Kræfter, som satte hele denne Komædie i Gang. Selve den Mand, som er Formand for Materialenævnet, er tillige den drivende Kraft i den københavnske Sanering, og han kaldte, umiddelbart før Regeringens Forbud kom — han har selv vidst, hvornaar det kom — paa alle de private erhvervsdrivende i Saneringsbyggeriet og satte hele denne Komædie i Gang.

Dette forekommer mig at være noget nær en Skandale, og jeg siger dette saa stærkt her, fordi jeg mener, at hvis det er den Slags Kræfter, der er i Spidsen for Regeringens og Københavns Kommunes Bestræbelser i Boligsagen nu, saa er vi vel rejst. Jeg tror, at før man overhovedet giver sig til at tale alvorligt om Bekæm-

pelsen af den Bolignød, der nu lægger sin Skygge over os, baade her i Hovedstaden og mange Steder ude i Landet, bør man alvorligt tænke paa, om man har de rigtige Mænd paa de rigtige Pladser, og jeg tror, at hvad Materialsituationen her i Landet angaar, har vi det ikke.

Jeg vil meget anbefale, at man i ansvarlige Kredse tænker alvorligt over, hvad det kan komme til at betyde for Situationens videre Forløb. Jeg tror, at man staar i en Situation, hvor man kommer til at udfolde ganske alvorlige Anstrengelser baade fra Regeringens og Kommunernes Side for at komme igennem, og jeg raader alvorligt til, at man ogsaa paa det Omraade, jeg har peget paa her, tager alle de Hensyn i Betragtning, som er nødvendige, for at vi kan skabe Forhold, som er taalelige for den Befolkning, der skal leve under dem.

Jeg skal naturligvis anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Gennemførelse her i Rigsdagen.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg skønner, at trods visse Advarsler og visse kritiske Bemærkninger har man dog i Sinds at støtte det foreliggende Lovforslag, og derfor takker jeg.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys spurgte, om Cementen til disse Huse, som nu gerne skulde bygges ved de Midler, som her stilles til Raadighed til Udlaan, var sikret. Det er jo ikke saadan, at Cementbeholdningerne ligger paa Lager, for man ved ikke, paa hvilket Tidspunkt disse Huse kommer til Udførelse; det bliver jo nok ikke paa een Gang. Men den almindelige Retningslinie for Regeringens Materialepolitik er, at Husbyggeriet og specielt det beskedne Byggeri gaar forud for alt andet Byggeri og al anden Anvendelse af Materialer, og derigennem skulde der, hvis der overhovedet bliver Mulighed for Fremstilling af Cement, være den bedst mulige Udsigt til, at Bygningen af disse Huse ikke skulde standses paa Grund af Cementmangel.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Cementforbruget til visse Veje er det rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at det ikke sorterer under mig. Jeg kan tilføje, at jeg har ikke noget nøjere Kendskab til, hvor store Cementmængder der bruges paa de Veje, det ærede Medlem omtalte. Men jeg skal foranledige, at dette Spørgsmaal bliver forelagt Trafikministeren, og henlede hans Opmærksomhed paa de Bemærkninger, det ærede Medlem her har fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby